

РЕШЕНИЕ

№ 94

гр. Пловдив, 20.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Галина Гр. Арнаудова

Членове: Мария П. Петрова
Румяна Ив. Панайотова

при участието на секретаря Стефка Огн. Тошева
като разгледа докладваното от Галина Гр. Арнаудова Въззивно гражданско дело № 20225000500164 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Постъпила е въззивна жалба от К.п.к.о.н.п.и. против решение № 260002/21.01.2022 г., постановено по гр.д. № 13/2020 г. по описа на С. окръжен съд – VII гр.с. Жалбоподателят твърди, че решението е неправилно, незаконосъобразно и необосновано по изложените в жалбата съображения, поради което моли съда да го отмени и да постанови друго, с което да уважи изцяло предявените иски за отнемане от ответниците в полза на Д. на незаконно придобито имущество. Претендира разноски за двете инстанции.

Въззиваемият Г. Д. П., действащ чрез назначения му особен представител адвокат М.Т., счита, че жалбата е допустима, но неоснователна и недоказана, поради което моли съда да я отхвърли и да потвърди изцяло обжалваното решение като справедливо, правилно, законосъобразно, обосновано и изключително добре мотивирано.

Въззиваемите Р. Р. П. и Д. Г. П., действащи чрез назначения им особен

представител адвокат С.М., считат, че въззивната жалба е неоснователна и недоказана и молят съда да я отхвърли и да потвърди изцяло обжалваното решение като правилно и законосъобразно.

Съдът, след като взе предвид събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Съдът намира, че жалбата е подадена в срок против подлежащ на обжалване съдебен акт от лице, имащо право на жалба, изпълнени са и останалите законови изисквания по отношение на нея и същата като ДОПУСТИМА следва да бъде разгледана по същество.

Първоинстанционният съд е бил сезиран с предявените от К. за п. на к. и за о. на н. п. и./КПКОНПИ/ - С. против Г. Д. П., Р. Р. П. и Д. Г. П. обективно и субективно съединени иски по чл. 154, ал. 1 от ЗПКОНПИ за отнемане в полза на Д. на незаконно придобито имущество от ответниците на обща стойност 645 908,36 лв. В исковата молба се твърди, че въз основа на постъпило на 22.05.2018 г. уведомление от Окръжна прокуратура – С.З. за наличието на наблюдавано досъдебно производство за извършено престъпление по чл. 252, ал. 2 от НК, което попада в обхвата на чл. 108, ал. 1, т. 17 от ЗПКОНПИ, с протокол от 13.06.2018 г. на КПКОНПИ била образувана проверка против Г. Д. П. за изследване на приходите и имуществото му за периода 13.06.2008 г. – 13.06.2018 г., като в хода на проверката били извършени справки в Национална база данни „Население“, „Регистър Булстат“, „Търговски регистър“, Информационна система „Сиела“, ИКАР, Централна база „КАТ“, Патентно ведомство, ИА „Морска администрация“, Централен депозитар, Централен регистър на особените залози, ГД „Гражданска въздухоплавателна администрация“, Агенция „Митници“, били изпратени запитвания до всички централни офиси на банките в страната, ОД на МВР, ОД на МВР сектор „Пътна полиция“, ТД на НАП, Окръжна прокуратура – С.З., Районен съд – С.З., Община С.З. - Дирекция „Местни данъци и такси“, Агенция по вписванията, „Л. С.“ ЕАД и „Л. С.“ ЕАД, от които били установени данни за гражданското и имуществено състояние на ответниците, подробно описани в исковата молба, въз основа на които се формирал извод за наличие на значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице и свързаните с него лица - Р. Р. П. /съпруга/ и Д. Г. П. /син/ и нетните им приходи в общ размер на

657 545 лв. Предвид изложеното ищецът моли съда да постанови решение, с което да отнеме в полза на Д. незаконно придобито имущество от Г. Д. П., Р. Р. П. и Д. Г. П. на обща стойност от 645 908,36 лв., както следва: от Г. Д. П. и Р. Р. П. ½ ид.ч. от Поземлен имот Л. в местността „К.“ в землището на с. Б., С. област, ЕКАТТЕ *****, с площ от 4,701 дка, четвърта категория, съставляващо имот №***** по плана за земеразделяне на същото село; лек автомобил „О.А.“ с рег. №*****, дата на първоначална регистрация 26.01.2000 г., придобит на 25.04.2012 г., рама №*****, двигател №*****; лек автомобил „М. Б 180 ЦДИ“ с рег. №*****, дата на първоначална регистрация 26.05.2010 г., придобит на 19.08.2016 г., рама №*****, двигател №*****; специален автомобил „Ф.Д.“ с рег. №*****, дата на първоначална регистрация 30.04.2009 г., придобит на 09.12.2016 г., рама №*****, двигател №*****; сума в общ размер на 21 460 лв., представляваща пазарната стойност на отчужденото недвижимо имущество към дата на отчуждаване, и сума в общ размер на 84 500 лв., представляваща пазарната стойност на отчужденото движимо имущество към дата на отчуждаване; от Г. Д. П. сума в общ размер на 31 400 лв., представляваща предоставени заемни средства от Г. Д. П.; сума в общ размер на 18 000 лв., представляваща върната лихва на Г. Д. П.; сума от 20 лв., представляваща левовата равностойност на 10 дружествени дяла от капитала на „А.Д.“ ЕООД - С.З.; сума от 194 144,90 лв., представляваща вноски по банкови сметки от Г. Д. П.; сума от 272 009,20 лв., представляваща постъпили по банковите сметки на Г. Д. П. суми от трети лица; сума от 1 894,94 лв., представляваща левовата равностойност на получени от Г. Д. П. валутни преводи чрез системата MONEY GRAM от трети лица; от Р. Р. П. сума от 143,20 лв., представляваща получен валутен превод чрез системата MONEY GRAM от трети лица, и от Д. Г. П. сума от 836,12 лв., представляваща вноски по сметката и постъпили парични средства от PAYPAL. Претендира разноски.

Ответникът Г. Д. П., действащ чрез назначения му особен представител адвокат М.Т., оспорва исквете като неоснователни и недоказани и моли съда да ги отхвърли. Оспорва наличието на значително несъответствие между имуществото и нетните приходи на ответниците, като твърди, че не са налице законовите основания за отнемане на имуществото му. Счита, че не могат да се отнемат в полза на Д. парични средства, постъпили през проверявания

период по банковите сметки на ответника и свързаните с него лица или получени чрез системите за разплащане, които не са налични в края на проверявания период.

Ответниците Р. Р. П. и Д. Г. П., действащи чрез назначения им особен представител адвокат С.М., оспорват исковете като неоснователни и недоказани и молят съда да ги отхвърли. Считат, че извършената от КПКОНПИ проверка не отговаря на изискванията за обективност, всестранност и пълнота, в т.ч. за значими за анализа факти, обуславящи законността на източниците на средствата на проверяваното лице и свързаните с него лица, което води до грешни правни изводи, като направените вноски по банкови сметки на каса или чрез системи за парични разплащания от ответницата и членовете на нейното семейство са послужили за погасяване на съществуващо кредитно задължение, поради което не следва да се включват в анализа на КПКОНПИ.

С обжалваното решение са отхвърлени исковете и КПКОНПИ е осъдена да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Окръжен съд – С.З. държавна такса в размер на 25 836,33 лв.

Решението е обжалвано изцяло от ищеца и в пълен обем то е предмет на въззивното производство.

При служебната проверка на решението по реда на чл. 269 от ГПК не се установиха пороци, обуславящи неговата нищожност или недопустимост.

По отношение на правилността на обжалваното решение съдът съобрази ограниченията на въззивната дейност съгласно чл. 269 ГПК и ТР № 1/09.12.2013 г. по тълк.д. № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС за извършване проверка само в обжалваните части /в случая изцяло/, на оспорените в жалбата фактически констатации и на изрично въведените в жалбата процесуални нарушения от първоинстанционния съд.

Въз основа на уведомление с рег. №*****/2017/05.04.2018 г. от Окръжна прокуратура - С.З., заведено в ТД - П. с вх. № УВКП-618/22.05.2018 г., и постановление за привличане на Г. Д. П. като обвиняем от 22.11.2017 г. по ДП №*****/2017 г. по описа на ОДМВР - С.З. и пр.пр. №*****/2017 г. по описа на ОП - С.З. е започнала проверка за установяване дали има значително несъответствие в имуществото на Г.П. за периода 13.06.2008 г. – 13.06.2018 г. След приключване на проверката К. е взела

решение № 2860/20.11.2019 г. за образуване на производство и за внасяне искане в Окръжен съд – С.З. за отнемане в полза на Д. на незаконно придобито имущество на стойност 543 271,08 лв. от Г. Д. П., Р. Р. П. и Д. Г. П., подробно описано в решението, впоследствие увеличено по реда на чл. 214 от ГПК на 645 908,36 лв.

По делото е установено, че на 22.11.2017 г. Г. Д. П. е бил привлечен като обвиняем за извършено престъпление по чл. 252, ал. 2, пр. 2 от НК във вр. с ал. 1, пр. 1 от НК, за това, че през периода от неустановена дата през 2016 г. до 22.11.2017 г. в гр. С.З. без съответно разрешение по чл. 13, ал. 1 от Закона за кредитните институции, е предоставял кредити в български лева срещу задължение получените в заем суми да бъдат върнати, ведно с договорна лихва върху тях, на множество физически лица, като с дейността си е получил значителни неправомерни доходи, като това престъпление попада в обхвата на чл. 108, ал. 1, т. 17 от ЗПКОНПИ.

Видно от приетите писмени доказателства, за проверявания период ответниците са придобили и отчуждили имущество, както следва:

С договор за покупко-продажба от 27.08.2014 г. Г.П., в този момент в граждански брак с Р.П., е придобил недвижим имот в с. Е., С. област, представляващ дворно място с построените в него двуетажна еднофамилна сграда и две постройки на допълващо застрояване, за сумата 1 600 лв., който той и Р.П. са продали на 13.01.2015 г. за сумата 1 980 лв.

С договор за доброволна делба от 29.12.2008 г. Р.П. е придобила в съсобственост с други четири лица недвижими имоти, представляващи съответно ливада и Л. в землището на с. Б.к., С. област, за които е заплатила 50 лв. за уравнение на дела на друг съделител, а на 13.08.2014 г. Р.П. и останалите съсобственици са се разпоредили с недвижимите имоти за сумата 600 лв.

С договор за доброволна делба от 29.12.2008 г. Р.П. е придобила в собственост недвижим имот, представляващ нива в землището на с. Б.к., С. област, за която е заплатила 50 лв. за уравнение на дела на друг съделител, като с договор за покупко-продажба от 17.02.2009 г. П. се е разпоредила с недвижимия имот за сумата 900 лв.

На 26.03.2009 г. Г.П. и Р.П. са учредили договорна ипотека в полза на „Б.-а.к.б.“ върху придобит от тях преди 13.06.2008 г. недвижим имот,

представляващ апартамент в гр. С.З., бул. „Ц.С.В.“ №**, за обезпечаване на задълженията им по договор за банков кредит от 25.03.2009 г. за сумата 19 924 евро със срок на договора от 1320 месеца.

С договор за покупко-продажба от 21.07.2009 г. Г.П., в този момент в граждански брак с Р.П., е придобил дворно място в с. Б., С. област за сумата 2 200 лв., като на 10.10.2011 г. той и Р.П. са го продали за сумата 3 000 лв.

С договор за покупко-продажба от 02.03.2011 г. Г.П. и Р.П. са продали притежавания от тях апартамент в гр. С.З., бул. „Ц.С.В.“ №** за сумата 30 600 лв.

На 21.02.2014 г. в полза на Г.П. е учредена договорна ипотека от заемополучателите по безлихвен договор за заем за сумата 9 500 лв., а на 22.07.2011 г. е вписана в полза на П. възбрана върху ипотекираните в негова полза имоти за обезпечаване на вземането му в общ размер от 20 190,54 лв.

След извършена публична продажба на 05.06.2011 г. е отчужден от Р.П. придобитият на 22.06.2010 г. недвижим имот, представляващ $\frac{1}{2}$ ид.ч. от Л. в с. Б., С. област за сумата 930 лв.

От приетото в първоинстанционното производство заключение на съдебно-оценителна експертиза с вещо лице И.Ч., което съдът възприема, се установява, че пазарната цена на $\frac{1}{2}$ ид.ч. от Л.то в местността „К.“ в землището на с. Б. към датата на придобиването му е 1 410,30 лв., а към момента на предявяване на иска /24.02.2020 г./ е 2 585,55 лв.

От допълнителното заключение съдебно-оценителна експертиза с вещо лице И.Ч., което съдът възприема, е видно, че пазарните стойности на придобитите и впоследствие отчуждени имоти са, както следва: на недвижимия имот в с. Е., С. област към датата на придобиване /27.08.2014 г./ е 3 880,00 лв., а към датата на отчуждаване /13.01.2015 г./ е 3 960 лв., на апартамент в гр. С.З., бул. „Ц.С.В.“ №** към датата на отчуждаване /02.03.2011 г./ е 36 000 лв., на дворно място в с. Б., С. област към датата на придобиване /21.07.2009 г./ е 13 200 лв., а към датата на отчуждаване /10.10.2011 г./ е 17 500 лв., на $\frac{1}{5}$ ид.ч. от ливада в с. Б.к., Н. област към датата на отчуждаване /13.08.2014 г./ е 540 лв., на $\frac{1}{5}$ ид.ч. от Л. в с. Б.к., Н. област към датата на отчуждаване /13.08.2014 г./ е 620 лв и на нива в с. Б.к., Н. област, местност „Ю.“ към датата на отчуждаване /17.02.2009 г./ е 1 800 лв.

От приетите по делото писмени доказателства се установява, че преди началния момент на проверката /13.06.2008 г./ Г.П. е притежавал лек автомобил „Ф.Т.“ с рег. №*****, придобит на 11.08.2000 г., наличен към крайната дата на проверката, лек автомобил „О.В.“ с рег. №*****, придобит на 28.12.2006 г., наличен към крайната дата на проверката, и лек автомобил „К.П.К.“ с рег. №***** придобит на 27.06.2007 г., наличен към крайната дата на проверката.

Установено е също, че Г.П. и Р.П. са притежавали лек автомобил „Б. 318 ТДС“ с рег. №*****, придобит на 05.02.2007 г., наличен към крайната дата на проверката.

В периода на проверката /13.06.2008 г. – 13.06.2018 г./ Г.П. и Р.П. са придобили и/или отчуждили следните МПС-а: лек автомобил „М.Г.“ с рег. №*****, придобит на 11.04.2007 г. и отчужден на 06.03.2012 г., лек автомобил „П. 607“ с рег. №*****, придобит на 24.09.2007 г. и отчужден на 07.07.2008 г., лек автомобил „А. А6“ с рег. №*****, придобит на 29.12.2008 г. и отчужден на 30.04.2010 г., лек автомобил „А. А6“ с рег. №*****, придобит на 05.08.2010 г. и отчужден на 05.06.2015 г., лек автомобил „М. 6“ с рег. №*****, придобит на 26.10.2010 г. и отчужден на 27.07.2012 г., лек автомобил „О.А.“ с рег. №*****, придобит на 25.04.2012 г., наличен към крайната дата на проверката, лек автомобил „М. МЛ 350“ с рег. №*****, придобит на 16.07.2012 г. и отчужден на 06.11.2012 г., лек автомобил „А. А8“ с рег. №*****, придобит на 20.09.2012 г., с прекратена регистрация в страната на 29.04.2014 г., лек автомобил „М. 6“ с рег. №*****, придобит на 31.03.2016 г. и отчужден на 28.06.2016 г., лек автомобил „М. Б 180 ЦДИ“ с рег. №*****, придобит на 19.08.2016 г., наличен към крайната дата на проверката, специален автомобил „Ф.Д.“ с рег. №*****, придобит на 09.12.2016 г., наличен към крайната дата на проверката, и лек автомобил „О.З.“ с рег. №*****, придобит на 03.02.2014 г. и отчужден на 05.02.2014 г.

От приетото в първоинстанционното производство заключение на съдебно-оценителна-автотехническа експертиза с вещо лице В.В., което съдът възприема, се установява, че средната справедлива пазарна цена на лек автомобил „О.А.“ с рег. №***** към датата на придобиване /25.04.2012 г./ е 2 200 лв., а към датата на предявяване на иска /24.02.2020 г./ е 700 лв., на

лек автомобил „М. Б 180 ЦДИ“ с рег. №***** към датата на придобиване /19.08.2016 г./ е 16 500 лв., а към датата на предявяване на иска /24.02.2020 г./ е 9 000 лв. и на специален автомобил „Ф.Д.“ с рег. №***** към датата на придобиване /09.12.2016 г./ е 13 600 лв., а към датата на предявяване на иска /24.02.2020 г./ е 10 500 лв.

От допълнителното заключение на съдебно-оценителна-автотехническа експертиза с вещо лице В.В., което съдът възприема, е видно, че средната справедлива пазарна цена на лек автомобил „М.Г.“ с рег. №***** към датата на отчуждаване /06.03.2012 г./ е 7 000 лв., на лек автомобил „П. 607“ с рег. №***** към датата на отчуждаване /07.07.2008 г./ е 6 000 лв., на лек автомобил „А. А6“ с рег. №***** към датата на придобиване /29.12.2008 г./ е 14 000 лв., а към датата на отчуждаване /30.04.2010 г./ е 11 000 лв., на лек автомобил „А. А6“ с рег. №***** към датата на придобиване /05.08.2010 г./ е 6 000 лв., а към датата на отчуждаване /05.06.2015 г./ 4 500 лв., на лек автомобил „М. 6“ с рег. №***** към датата на придобиване /26.10.2010 г./ е 12 000 лв., а към датата на отчуждаване /27.07.2012 г./ е 10 000 лв., на лек автомобил „М. МЛ 350“ с рег. №***** към датата на придобиване /16.07.2012 г./ е 17 000 лв., а към датата на отчуждаване /06.11.2012 г./ е 16 700 лв., на лек автомобил „А. А8“ с рег. №***** към датата на придобиване /20.09.2012 г./ е 32 000 лв., а към датата на отчуждаване /29.04.2014 г./ е 30 000 лв., на лек автомобил „М. 6“ с рег. №***** към датата на придобиване /31.03.2016 г./ е 3 800 лв., а към датата на отчуждаване /28.06.2016 г./ е 3 500 лв. и на лек автомобил „О.З.“ с рег. №***** към датата на придобиване /03.02.2014 г./ е 8 800 лв., а към датата на отчуждаване /05.02.2014 г./ е 8 800 лв.

По делото няма доказателства за подадени от Г.П. и Р.П. годишни данъчни декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ за проверявания период, получени и/или предоставени заеми, регистрирани трудови договори, подадени справки по чл. 57 от ЗОДФЛ и чл. 73 от ЗДДФЛ за изплатени суми от фирми /за Г.П./, получавани пенсии, парични обезщетения за безработица или за временна неработоспособност.

За Р.П. е установено, че има подадена справки по чл. 57 от ЗОДФЛ и чл. 73 от ЗДДФЛ за изплатени суми от фирми, от която е видно, че през 2009 г. тя е получила 38,93 лв., а за периода април 2017 г. – ноември 2017 г. Г.П. е

бил осигуряван от „А.Д.“ ЕООД с осигурителен доход в размер на 3 450 лв.

От събраните в преписката на КПКОНПИ документи е видно, че първите двама ответници са имали сметки в банки: Г.П. - разплащателна сметка в евро в „Р.Б.“ АД, открита на 21.01.2008 г. и закрыта на 20.12.2008 г., без данни за постъпили суми по нея; разплащателна сметка в евро в „Б.-а.к.б.“ АД, открита на 26.03.2009 г. и активна към датата на предоставяне на информацията, по която са усвоени 19 924 евро по отпуснат ипотечен кредит със срок до 05.04.2019 г., погасен предсрочно на 10.12.2018 г., по която той, Р.П. и трети лица са правили вноски за погасяване на кредита; разплащателна сметка в лева в „Б.-а.к.б.“ АД, открита на 18.12.2008 г. и активна към датата на предоставяне на информацията, по която той, Р.П. и трети лица са внасяли суми; разплащателна сметка в евро в „П.и.б.“ АД, открита на 20.04.2010 г. и активна към датата на предоставяне на информацията, по която са получавани плащания от Г.П. и трети лица; разплащателна сметка в лева в „П.и.б.“ АД, открита на 28.10.2010 г. и активна към датата на предоставяне на информацията, по която са получавани плащания от Г.П. и трети лица; свободен депозит в щатски долари в „П.и.б.“ АД, открит на 18.06.2010 г. и закрыт на 08.04.2015, по който са получавани плащания от Г.П. и трети лица, и свободен депозит в левове в „П.и.б.“ АД, открит на 08.06.2010 г. и закрыт на 08.04.2015 г., по който са получавани плащания от Г.П. и трети лица.

Ответниците Г.П. и Р.П. са имали спестовен влог в евро в „Б.П.“ АД, открит на 27.03.2008 г. и закрыт на 26.01.2016 г., по който през проверявания период не са постъпвали парични средства, и спестовен влог в щатски долари, по който двамата и трето лице са правили вноски. Ответникът Д.П. също има спестовен влог в лева в „Б.П.“ АД, открит на 15.03.2017 г. и активен към датата на предоставяне на информация, по който е внесъл пари на каса и е получил такива чрез система за парични преводи.

Установява се също, че Г.П. е едноличен собственик на капитала на „Д.****“ ЕООД, ЕИК № *****, учредено на 19.12.2008 г. с общ капитал от 5 000 лв. и внесен такъв от 1 750 лв., и едноличен собственик на капитала на „А.Д.“ ЕООД, ЕИК № *****, учредено на 03.04.2017 г. с общ капитал от 20 лв., внесен изцяло, които дружества не са придобили имущество и няма данни за направени лични вноски от ответника за подпомагане дейността им, както и няма данни дали внесенят капитал все още съществува.

От приетото в първоинстанционното производство заключение на съдебно-икономическата експертиза с вещо лице Г.К., което съдът възприема, се установява, че за периода на проверката /13.06.2008 г. – 13.06.2018 г./ не са установени данни за придобити от ответниците трудови доходи, Р.П. е получила извънтрудови доходи в размер на 38,93 лв. от предоставено за ползване на трето лице свое имущество, двамата ответници са получили доходи от продажба на недвижими имоти в общ размер от 38 960 лв., а от продажба на МПС - 13 000 лв., от банкови кредити, върнати заеми и от лотария са получили общо 51 267,96 лв., а чрез системи за бързи разплащания - 8 939,53 лв., като общият размер на доходите им за проверявания период е 112 206,42 лв. Разходите за издръжка на тричленно семейство по данни на НСИ за същия период са били в общ размер на 109 600,91 лв., разходите за пътувания в чужбина са общо 25 038,22 лв., а разходите за платени местни данъци и такси, както и задължения към НАП - 934,17 лв., т.е. общият размер на обичайните и извънредни разходи за периода 13.06.2008 г. – 13.06.2018 г. е 135 573,29 лв., като разликата между горепосочените две величини определя нетния доход на ответниците на минус 23 366,88 лв. Извършените от ответниците разходи за вноски по банкови сметки в „БАКБ“ АД, „Б.П.“ АД и „Б.Д.“ ЕАД са в общ размер от 70 258,40 лв., извършените от трети лица разходи за вноски по банковите сметки в „Б.П.“ АД и „Б.Д.“ ЕАД са в общ размер от 55 866,95 лв., извършените от ответниците разходи за вноски по банковите сметки в „П.и.б.“ АД са в общ размер на 123 886,60 лв., а извършените от трети лица преводи за вноски по банковите сметки в „П.и.б.“ АД са в общ размер на 216 232,25 лв. Получените преводи чрез системите за бързи плащания са в общ размер от 1 894,94 лв., извършените от ответниците разходи за покупка на дружествени дялове са 1 770 лв., тези за покупка на недвижими имоти са в общ размер на 18 640,30 лв., за покупка на МПС – 125 900 лв., а извършените разходи за предоставени от Г.П. заеми на трети лица и получените по тях лихви са в общ размер на 49 400 лв. Според вещото лице общият размер на имуществото на ответниците за проверявания период е 663 849,34 лв., а несъответствието, определено като разлика между общия размер на нетен доход и общия размер на имуществото, е минус 687 216,22 лв. Установява се също, че Р.П. е била съкредитополучател по три кредита, отпуснати от „Б.П.“ АД на Г.П. и погасени преди 13.06.2008 г., както и че не са установени данни за свързаност на операции между „Б.П.“ АД и „Р.Б.“

ЕАД.

За да бъде отнето имущество в полза на Д. по реда на ЗПКОНПИ, е необходимо то да е придобито през проверявания период от лица, на които е повдигнато обвинения за извършване на престъпления, визирани в разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от закона, да е установено значително несъответствие между придобитото от ответниците имущество и нетния им доход /над 150 000 лв. несъответствие между тях за целия проверяван период - чл. 107, ал. 2 във вр. с § 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ, при съобразяване с легалните дефиниции на понятията „доходи, приходи и източници на финансиране“ по смисъла на § 1, т. 2 от ДР на ЗПКОНПИ, „имущество“ по смисъла на § 1, т. 4 от ДР на ЗПКОНПИ и „нетни доходи“ по смисъла на § 1, т. 8 от ДР на ЗПКОНПИ/, като законът презумира, че едно имущество е придобито незаконно, ако не е установен законен източник на доходите за придобиването му /чл. 5, ал. 1 от закона/, както и се приема по силата на оборима презумпция, предвидена в чл. 147 от ЗПКОНПИ, че намерените у проверяваното лице или в негови собствени или обитавани от него помещения, превозни средства, каси или сейфове движими вещи и парични средства са негови.

Според разпоредбите на чл. 142, ал. 1 и чл. 151 от ЗПКОНПИ в полза на Д. подлежи на отнемане паричната равностойност на незаконно придобитото имущество, когато не е възможно отнемането на обособено имущество или когато то липсва или е отчуждено, а съгласно чл. 143 – чл. 146 от ЗПКОНПИ в изрично посочени хипотези се обявяват за недействителни по отношение на Д. определени разпоредителни сделки и се обявява за подлежащо на отнемане в полза на Д. имуществото, което е било прехвърлено от проверяваното лице или е внесено в капитала на юридически лица.

Независимо от всички събрани доказателства, основният спорен въпрос по делото, при това правен, е представляват ли „имущество“ по смисъла на § 1, т. 4 от ДР на ЗПКОНПИ и участват ли при определяне размера на несъответствието, съобразно нормата на § 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ, получените от проверяваното лице парични средства с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в

патримониума на лицето в края на проверявания период?

Отговор на този въпрос със задължителна за съдилищата сила ще бъде даден с решение по образуваното тълк.д. № 4/2021 г. на ОСГК на ВКС, но към момента настоящият състав следва да изхожда от общите принципи на правото, правната логика и задължителната практика на ВКС по реда на чл. 290 от ГПК, като той ще рефлектира върху начина за изчисляване на несъответствието по смисъла на чл. 107, ал. 2 от ЗПКОНПИ във връзка с § 1, 3 от ДР на ЗПКОНПИ, доколкото се изследва такова между имуществото и нетния доход на лицата и за да е значително, то трябва да надвишава 150 000 лв. за целия проверяван период.

Тоест за да бъде уважен иск за отнемане в полза на Д. на незаконно придобито имущество, е необходимо да бъдат изследвани понятията „имущество“ и „нетен доход“, като бъде установено значително надвишаване на първото над второто с повече от 150 000 лв.

Разпоредбата на § 1, т. 4 от ДР на ЗПКОНПИ дава легална дефиниция на понятието „имущество“ като всякакъв вид собственост, материална или нематериална, движима или недвижима, ограничени вещни права, както и юридически документи, доказващи правото на собственост или други права върху него.

На база на това законово определение и смисъла на закона да се отнема налично имущество, което съществува в патримониума на проверяваното или свързаните с него лица или е отчуждено в полза на трети лица, когато отчуждаването е противопоставимо на Д., в който случай се отнема равностойността на отчужденото имущество, настоящият състав счита, че при определяне на понятието „имущество“ за целите на производството по отнемане в полза на Д. на незаконно придобито такова следва да се има предвид този актив, който съществува в патримониума на проверяваното лице в края на проверявания период, а не имущество, което само е преминало през него, в т.ч. получени парични суми от придобито и впоследствие отчуждено друго имущество, но разходвани, неналични и нетрансформирани в друго имущество в края на този период.

Това понятие още по-точно може да бъде определено като притежавано от лицето имущество, т.е. такова, което е придобито и продължава да се намира в негова власт, без да бъде отчуждено, изоставено,

потребено, обезценено или унищожено, което има придобивна стойност, показваща какъв паричен ресурс е вложен за неговото придобиване, и стойност при отчуждаване, отразяваща какъв паричен ресурс е получен при отчуждаването му /след приспадане на разходите за подобрения/.

Следователно неналичното имущество към края на проверявания период следва да се изключи от масата на това, сравнявано за несъответствието му с нетните доходи на проверяваното лице, тъй като дори да бъде установено такова несъответствие, непритежавано имущество /в патримониума на проверяваното или свързаните с него лица или при наличие на предпоставките равностойността на отчужденото такова/ не може да бъде отнето в полза на Д..

Подобни са и мотивите на решение № 13/13.10.2012 г. по конституционно дело № 6/2012 г. на Конституционния съд на Република България, според които на изследване подлежи имуществото, с което проверяваният е разполагал в началото и в края на изследвания период, като се изследва неговото увеличение през този период от законни източници и направените през това време разходи и възникналите задължения. Според Конституционният съд тази идея съответства на целта на отнемането на незаконно придобито имущество, което по същината си не съставлява наказание за извършено престъпление или административно нарушение, а гражданска санкция, насочена към възстановяване на справедливостта. А справедливостта може да се възстанови само, ако бъде проверено притежавано от лицето имущество, а не всички суми с различен източник, преминали през патримониума му и неналични към момента на проверката.

Съдът възприема извода на окръжния съд, че тълкуване в този смисъл в най-голяма степен съответства на разпоредбата на чл. 1 от Протокол № 1 към Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи, която защитава правото на собственост и която по силата на чл. 5, ал. 4 от Конституцията на Република България представлява част от приложимото право в страната ни, ползващо с приоритет пред вътрешното ни такова, като самата разпоредба допуска ограничаване на правото на собственост само когато е законоустановено и преследва легитимна цел, а намесата в свободното ползване на собствеността следва да е пропорционална на преследваната в обществен интерес цел, като целите на това ограничение

могат да бъдат постигнати само при посоченото стриктно тълкуване на понятието „имущество“.

Следва да се добави и че постъпили по банковите сметки на ответниците суми или изтеглени такива от самите тях през проверявания период не увеличават и не намаляват имуществото им, тъй като притежаваните пари в брой се заменят от парично вземане от банката и обратно, поради което тези вноски, често преминали от една банкова сметка в друга, не могат да бъдат използвани като основа на изчисляване на имуществото им, респ. несъответствието по чл. 107, ал. 2 от ЗПКОНПИ във вр. с § 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ.

Сходно тълкуване на посоченото понятие и направените от съда правни изводи са изразени в решенията по гр.д. № 1293/2020 г. на ВКС – IV г.о., гр.д. № 3224/2017 г. на ВКС - IV г.о., гр.д. № 4143/2017 г. на ВКС – III г.о. и др., всички постановени по реда на чл. 290 от ГПК.

От друга страна понятията „нетни доходи“, „доходи, приходи и източници на финансиране“ и „обичайни разходи“ също са легално дефинирани в § 1, т. 8, т. 2 и т. 9 от ДР, като нетните доходи са доходи, приходи или източници на финансиране, намалени с размера на извършените обичайни и извънредни разходи от проверяваното лице и членовете на семейството му; доходи, приходи и източници на финансиране са: възнаграждение, получено от лице по трудово и по служебно правоотношение, доходи от извършени услуги с личен труд, доходи от упражняване на свободни професии, чистият доход от предприемаческа дейност, дивиденди и лихви, други доходи от движима и недвижима собственост, за придобиването на които е установен законен източник, доходи от селскостопанска дейност и търговия на дребно, други доходи от лотарийни и спортни залагания, лихви, лицензионни и комисионни възнаграждения, приходи от продажба на имущество, за придобиването на които е установен законен източник, от застраховка, от съдебни дела, отпуснати банкови кредити и заеми от физически лица, а обичайните разходи са тези за издръжка на лицето и на членовете на семейството му съобразно данните на Националния статистически институт.

По делото е установено, че в началото на проверявания период Г.П. и Р.П. са притежавали апартамент в гр. С.З. и лек автомобил „Ф.Т.“, а в края на

проверявания период Г.П. има дружествените дялове в „Д.*****“ ЕООД и „А.Д.“ ЕООД на обща стойност от 1 770 лв, ответниците притежават налично имущество в общ размер на 22 107,54 лв. /от които $\frac{1}{2}$ ид.ч. от Л. на стойност 1 800 лв., три леки автомобили на обща стойност 20 200 лв. и суми по банкови сметки в „П.и.б.“ АД от 107,54 лв./, а нетният им доход е минус 23 366,88 лв.

При доказателствена тежест, лежаща върху ищеца, да докаже всички факти, от които черпи благоприятни последици, не е установено при условията на пълно главно доказване това, че имуществото на ответниците за проверявания период надвишава със 150 000 лв. нетния им доход, т.е. че е налице значително несъответствие, водещо до отнемане на незаконно придобито имущество.

На база на горепосочените правни изводи съдът приема, че за проверявания период не е установено несъответствие между нетните доходи и имуществото на проверяваните лица в значителен размер, поради което липсва един елемент от фактическия състав на правото на отнемане на придобитото от тях имущество.

За пълнота на изложението следва да се отбележи, че настоящият състав намира също, че не подлежат на отнемане сумите 31 400 лв. /предоставени заемни средства от Г.П./, 18 000 лв. /върната лихва на Г.П./, 194 144,90 лв. /вноски по банкови сметки от Г.П./, 272 009,20 лв. /постъпили по банкови сметки на Г.П. от трети лица/, 1 894,94 лв. /левава равностойност на получени от Г.П. валутни преводи чрез системата MONEY GRAM от трети лица/, 143,20 лв. /левава равностойност на получен от Р.П. валутен превод чрез системата MONEY GRAM от трето лице/ и 836,12 лв. /вноски по сметките на Д.П. и постъпили парични средства от PAYPAL/, които не са налични към момента на предявяване на исковата молба, като те не подлежат на отнемане, доколкото не може да бъде отнета паричната равностойност на неналични в патримониума на проверяваните лица парични средства.

Доколкото не са налице предпоставките на чл. 154 от ЗПКОНПИ, искането за отнемане в полза на Д. на описаното в исковата молба имущество на ответниците е неоснователно и недоказано и исковете следва да бъдат отхвърлени, като обжалваното решение е правилно и следва да бъде потвърдено.

Решението на окръжния съд е законосъобразно и в частта, в която

КПКОНПИ е осъдена да заплати държавна такса в размер на 25 836,33 лв. в полза на бюджета на съдебната власт, изчислена върху общата цена на исковете след изменението им по реда на чл. 214 от ГПК.

На основание чл. 157, ал. 2 от ЗПКОНПИ следва да бъде осъдена КПКОНПИ да заплати държавна такса за въззивното производство в размер на 12 918,17 лв.

Следва да се издадат разходни касови ордери за въззивното производство на адвокат М.Т. като особен представител на Г.П. за сумата 13 443,81 лв. и на адвокат С.М. като особен представител на Р.П. и Д.П. за сумата 2 546,20 лв., внесени по набирателната сметка на Пловдивския апелативен съд.

Ето защо съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260002/21.01.2022 г., постановено по гр.д. № 13/2020 г. по описа на С. окръжен съд – VII гр.с.

ОСЪЖДА К.п.к.о.н.п.и. – С., БУЛСТАТ *****, със съдебен адрес: гр. П., бул. „С.П.“ №**, ет.* да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметката на Пловдивския апелативен съд държавна такса в размер на 12 918,17 лв. /дванадесет хиляди деветстотин и осемнадесет лева и седемнадесет стотинки/.

ДА СЕ ИЗДАДАТ разходни касови ордери на адвокат М. ЕВТ. Т. като особен представител на Г. Д. П. за сумата 13 443,81 лв. и на адвокат С.М. М. като особен представител на Р. Р. П. и Д. Г. П. за сумата 2 546,20 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____